

NAKOUKNUTĂ• NA MANHATTAN - 1

StĂ™eda, 16 Ā™Ă-jen 2013

NenĂ- nad bleĂjĂjk... A navĂ-c nad bleĂjĂjk zdejĂjĂ-, americkĂ½, konkrĂ©tnĂ- na Manhattanu, bleĂjĂjk, kterĂ½ je jeĂjtĂ- na spojenĂ½ s farmĂjĂ™skĂ½mi trhy. JednoznaĂ•nĂ- - Ā•lovĂ>k nevĂ-, kam a na co by se mĂ›l dĂ™Ă-ve podĂ-vat. Jestli na neu kvantum nejrĂ-znĂ>jĂjĂ-ch serepetiĂ•ek, bĂ-hvĂ- kde vyhrabanĂ½ch, nebo na jejich vystavovatele, kteĂ™Ă- jsou sami o sobĂ-kouzelnĂ© "kousky".

BleĂjĂjk se konal jednak v suterĂ©nu jednĂ© mĂ-stnĂ- Ājkoly - tady mĂ›la dozor sleĂ•na jeptiĂjka, kterĂ½ ale celou dobu (ale jsem ji sledovala jĂj) pilnĂ- esemeskovala a pomĂ›rnĂ- halasnĂ- telefonovala... jednak na parkoviĂjti tĂ© ĀjkoliĂ•ky, kde byl c stĂjnek na stĂjnku. A nejvĂ-c zĂ:jemcĂ- okukovalo farmĂjĂ™skĂ© vĂ½pĂ›stky. UliĂ•ka, sestavenĂ- se sudĂ- s nejrĂ-znĂ- okurkami nebo olivami, tedy nejrĂ-znĂ>jĂjĂ- naloĂ¾enĂ½mi, byla na druhĂ© stranĂ- lemovanĂ- farmĂjĂ™skĂ½mi pekaĂ™i, kteĂ™ nejrĂ-znĂ>jĂjĂ- "chleby". OvĂjem ty mĂ›ly s tĂ-m, jak si pĂ™edstavujeme chlebĂ-Ă•ek my, pramĂjlo spoleĂ•nĂcho, zeĂ•, kterou si tato dĂjma vybrala pro prezentaci svĂ½ch kouskĂ- na prodej, byla o kus dĂjil. NevidĂ-la jsem vĂjek nikoho, kdo by k nĂ- zaĂjel. NevidĂ-la jsem vlastnĂ- nikoho, kdo by se nĂ›kde u nĂ›koho s nĂ›jakĂ½m tĂ-m ohadĂ™enĂ-m pĂ™ehraboval. TakĂ¾e pĂ- sobila spĂ-Ăj jako oĂ¾ivlĂ½ obraz... Tohle jsou vĂjechno nejrĂ-znĂ>jĂjĂ- hodinky...od tĂ›ch ne novĂ©, dĂ•tskĂ©, hezkĂ©, dospĂ•lĂ©, rozbítĂ©, snad nĂ›kterĂ© i funkĂ•nĂ-.... A jsme zase zpĂ;jtky v onom suterĂ©nu preciznost, s jakou si svĂ© serepetiĂ•ky vystavujĂ-cĂ- rovnali. Ale, jak jsem se tak nesluĂjnĂ- zaposlouchala, ani tahle panĂ- nic nekupovala, jen se s tou vystavujĂ-cĂ- bavila o poĂ•asĂ-. Tato dĂjma je snad stoletĂj. A moĂ¾nĂj, Ă¾e i starĂjĂ-. ProtoĂ¾ sedĂ- uĂ¾ asi tĂ™icĂjĂ½m rokema kdyĂ¾ ji tu mĂ- Jirka vidĂ›l poprvĂ©, vypadala prĂ½ tĂ©mĂ•Ă™ stejnĂ-. CelĂj vĂ¾dy v kterĂ½ se pĂ™i chĂ-zi opĂ-rĂj, mĂj oĂ•perkovanĂ½ nejrĂ-znĂ>jĂjĂ-mi panenkami, plyĂjĂjky a ozdĂ-bkami, sedĂ- na svĂ©m a neĂ°navnĂ- drnkĂjdo rozvrzanĂ©ho dĂ•tskĂ©ho piĂjnka.... NĂ›kterĂ© kousky byly fakt hezkĂ©, nĂ›kterĂ© snad i op a tĂ›ch byla vĂ•Ăjina, byly nejspĂ-Ăj posbĂ-ranĂ©po smeĂ¥Ă;čĂ-ch. JednoznaĂ•nĂ- to byla seĂjlost staroĂ¾itnĂ½ch tam lidiĂ•ek, kteĂ™Ă- si ten den opentlili vystavenĂ-m svĂ½ch pokladĂ-. PopovĂ-dali si, zjistili, kdo uĂ¾ nenĂ-, kdo dnes chybĂ- a lci jeĂjtĂ- byl - ale prodej? Nic moc. NĂ›kterĂ© stĂjnky byly dokonce opuĂjtĂ>nĂ©. JedinĂ©, kde byl nĂ›jakĂ½ cvrkot, byly tedy zeleninou, ovocem, sladkostmi...i kdyĂ¾ ceny byly pomĂ›rnĂ- vysokĂ©. Dva dolĂ>jky za necelĂ½ch pĂlkila cukety... de Ā™edkvíĂ•ek za jeden a pĂ-l. Ten fialovĂ½ karfiol se mi moc lĂ-bil - takĂ© tam vykukuje jasnĂ- Ă¾lutĂ½, vidĂ-te? x x x Ne, ne jsem si nic, opravdu. Ano, naĂjla jsem tam jednu moc hezkou vĂ•c, Ājkoda, Ă¾e jsem ji nevyfotila - byla to tepanĂj pĂ™ekrĂjs ropucha. JenĂ¾e - za dvĂ› stĂ› dolarĂ-? To bylo opravdu moc, jo, kdyby stĂjla dvacet, tak to snad :-)). d@niela